

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS

Beslissing in de zaak onder nummer van: 639421

Beslissing van 26 oktober 2018 zoals bedoeld in artikel 39, vierde lid, van de Gerechtsdeurwaarderswet inzake de beschikking van 14 november 2017 met zaaknummer C/13/625182 / DW RK 17/252 en het daartegen ingestelde verzet met zaaknummer C/13/639421 / DW RK 17/1168 ingesteld door:

[..],
wonende te [..],
klager,

tegen:

[..],
toegevoegd gerechtsdeurwaarder te [..],
beklaagde,

1. Ontstaan en verloop van de procedure

Bij brief met bijlagen, ingekomen op 8 maart 2017, heeft klager een klacht ingediend tegen beklagde, hierna: de gerechtsdeurwaarder. Bij verweerschrift, ingekomen op 10 april 2017, heeft de gerechtsdeurwaarder op de klacht gereageerd. Bij beslissing van 14 november 2017 heeft de voorzitter de klacht als kennelijk ongegrond afgewezen. Klager is een afschrift van de beslissing van de voorzitter toegezonden bij brief van 14 november 2017. Bij brief, ingekomen op 24 november 2017, heeft klager verzet ingesteld tegen de beslissing van de voorzitter. Het verzetschrift is behandeld ter openbare terechtzitting van 21 september 2018. Klager heeft schriftelijk medegedeeld niet ter zitting te zullen verschijnen. Ook de gerechtsdeurwaarder heeft meegedeeld niet te zullen verschijnen. Van de behandeling ter zitting zijn aantekeningen gemaakt. De uitspraak is bepaald op 26 oktober 2018.

2. De ontvankelijkheid van het verzet

Klager heeft verzet ingesteld binnen veertien dagen na de dag van verzending van een afschrift van voormelde beslissing van de voorzitter, zodat hij in het verzet kan worden ontvangen.

3. De feiten

Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden.

- a) De gerechtsdeurwaarder is belast met de executie van twee door het CJIB tegen klager uitgevaardigde dwangbevelen.
- b) Bij brief van 27 februari 2017 heeft hij beslag roerende zaken aan klager aangekondigd.

4. De oorspronkelijke klacht

Volgens klager houdt de gerechtsdeurwaarder geen rekening met zijn moeilijke persoonlijke omstandigheden. Klager wordt al zeven jaar geconfronteerd met allerlei beslagen. Hij doet zijn uiterste best om aan een oplossing voor de problemen te werken, maar is erg ontstemd over de toon en inhoud van de brief van de gerechtsdeurwaarder.

5. De beslissing van de voorzitter

5.1 De voorzitter heeft als volgt op de klacht overwogen:

4.1 Op grond van artikel 34 lid 1 van de Gerechtsdeurwaarderswet zijn gerechtsdeurwaarders, waarnemend gerechtsdeurwaarders, toegevoegd gerechtsdeurwaarders, kandidaat-gerechtsdeurwaarders en degene die is toegevoegd in het kader van de stageverplichting bij de in artikel 25, eerste lid bedoelde opleiding, onderworpen aan tuchtrechtspraak ter zake van enig handelen of nalaten in strijd met enige bij of krachtens deze wet gegeven bepaling en ter zake van enig handelen of nalaten dat een behoorlijk gerechtsdeurwaarder niet betaamt. Ter beoordeling staat of de handelwijze van de gerechtsdeurwaarder een tuchtrechtelijk verwijtbare gedraging in de zin van dit artikel oplevert.

4.2 Dat geval doet zich hier niet voor. Niet gebleken is dat het standpunt dat de gerechtsdeurwaarder heeft ingenomen en zijn daarop gebaseerde handelingen in strijd zijn met de tuchtrechtelijke norm. Een gerechtsdeurwaarder heeft ministerieplicht. Dat betekent dat als aan hem de executie van zoals in dit geval een dwangbevel wordt opgedragen, hij in beginsel aan die opdracht gehoor moet geven. Een gerechtsdeurwaarder kan daarbij geen onderscheid maken als er grote (financiële) problemen bestaan bij de schuldenaar. Hoe moeilijk die omstandigheden ook kunnen zijn. In dit geval zijn de dwangbevelen betekend en niet voldaan. In zo'n geval moet de gerechtsdeurwaarder de executie dus voortzetten en meestal betekent dit dat er beslag wordt gelegd. Wellicht is het mogelijk om voor deze schuld een betalingsregeling te treffen. Daarvoor kan klager zich tot de gerechtsdeurwaarder wenden

5.2 Op grond hiervan heeft de voorzitter de klacht van klager als kennelijk ongegrond afgewezen.

6. De gronden van het verzet

In verzet heeft klager aangevoerd dat zijn klacht niet zo zeer was gericht tegen het geen rekening houden met zijn financiële omstandigheden. Zijn klacht betreft het gebukt gaan onder een zeven jaren lang beslag op zijn inkomen. Dit beslag is genoegzaam bekend bij alle relevante instanties, het getuigt dan ook van weinig maatschappelijke verantwoordelijkheid om willens en wetens extra kosten te maken ten laste van klager. Een dergelijk eigen verdienmodel is pervers en past in zijn geheel niet in de zorg die een deurwaarder aan de dag moet leggen. De deurwaarder kan dan wel geen tuchtrechtelijke norm hebben overschreden maar heeft de maatschappelijke- en fatsoensnorm zo ongeveer vertrapt.

7. De beoordeling van de gronden van het verzet

7.1 Het verzet kan naar het oordeel van de kamer niet slagen. Het onderzoek in verzet heeft naar het oordeel van de kamer niet geleid tot vaststelling van andere feiten dan wel tot andere beschouwingen en gevolgtrekkingen dan die vervat in de beslissing van

de voorzitter waarmee de kamer zich verenigt. De door klager aangevoerde gronden geven geen aanleiding de motivering van de beslissing aan te passen.

7.2 Op grond van het voorgaande wordt beslist als volgt.

BESLISSING:

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

- verklaart het verzet ongegrond.

Aldus gegeven door mr. C.W. Inden, voorzitter, mr. W.M. de Vries en M.W. de Ruijter, leden, uitgesproken ter openbare terechtzitting van 26 oktober 2018, in tegenwoordigheid van de secretaris.

Tegen deze beslissing staat op grond van het bepaalde in artikel 39, lid 4 van de Gerechtsdeurwaarderswet geen rechtsmiddel open.